

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 16.Gf.40.293/2025/9.

A felperes:

felperes

(cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Varga M. Péter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Varga M. Péter ügyvéd)

(cím1)

Az alperes:

alperes

(cím4)

Az alperes képviselője:

Érdi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Érdi Zsolt ügyvéd)

(cím3)

A per tárgya: szavatosság, jótállás, kötbér

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 18.G.41.978/2023/30-I.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000.000 (hatmillió) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 (hatvan) napon belül 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes keresetváltoztatásában elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:171. § (1) bekezdése és a 6:173. § (3) bekezdése értelmében az alperest terhelő jótállási kötelezettség alapján kérte, hogy a bíróság a vállalkozási szerződés ellenértékét 228.900 euró + áfa összegről 125.895 euró + áfa összegre szállítsa le, és a leszállításnak megfelelő 103.005 euró + áfa és ennek késedelmi kamata visszatérítésére kötelezze az alperest. Másodlagosan a Ptk. 6:159. § (1)-(2) bekezdése alapján kellékszavatossági igényként kérte, hogy a bíróság a vállalkozási szerződés ellenértékét 228.900 euró + áfáról 125.895 euró + áfa összegre szállítsa le, és a leszállításnak megfelelő 103.005 euró + áfa és ennek késedelmi kamata visszatérítésére kötelezze az alperest. Harmadlagosan a Ptk. 6:174. § (1)-(2) bekezdése alapján a felperest ért tapadókárok megtérítésére kérte kötelezni az alperest akként, hogy beruházási költségként 44.969.174 forint + áfa, javítási költségként 6.729.809 forint + áfa összeget, valamint a késedelmi kamatot is fizesse meg. Negyedlegesen a Ptk. 6:142. §-a és a 6:143. § (1)-(2) bekezdése alapján a felperes által elszenvedett következménykárok és azok késedelmi kamatának megtérítésére kérte kötelezni az alperest: többletmunkabér költségeként 42.957.000 forintot,

többletfesték használat költségeként 20.152.365 forintot, elmaradt haszonként 412.377.856 forintot jelölt meg. Az elsődleges és a másodlagos keresetet vagylagos tárgyi keresethalmazatként, a harmadik és a negyedik kereseti kérelmet valódi tárgyi keresethalmazatként jelölte meg.

[2] Előadta, hogy a felek között létrejött vállalkozási szerződésben az alperes a műszaki mellékletben meghatározott festőrobot, elektrosztatikus harang és festékellátó rendszer leszállítására, felszerelésére, üzembehelyezésére, valamint a meglévő konvektor pálya felújítására vállalt kötelezettséget. Az alperes a szerződés szerint 12 havi jótállásra volt köteles. Az alperes által telepített robotrendszer már a próbaüzem ideje alatt sem működött hibátlanul, tehát a hiba oka már a telepítésnél, azaz a teljesítés időpontjában megvolt. Ezt követően számos alkalommal jelentett be jótállási igényt, a különböző javítások és próbálkozások ellenére azonban a robotrendszer továbbra sem működött a vállalkozási szerződésben meghatározott színvonalon. Állította, hogy a robotrendszer az átadása óta nem alkalmas a rendeltetésszerű használatra. 2020. október 13-án ismerte fel a rendszer hibáját teljeskörűen, ezt követően intézkedett szakértő bevonása tárgyában, az előzetes szakvélemény elkészültével ismerhette fel a hiba nagyságrendjét és annak pontos okát, ezért a szakvélemény tartalma megismeréséig menthető okból nem fordult a bírósághoz, az elévülés nyugodott. 2019. május 28-án az alperesnek írásban bejelentette jótállási igényét. Álláspontja szerint a jótállásra alapított igényét a jótállási időn belül előterjesztette. Vítatta, hogy a követelése elévült.

[3] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Elévülési kifogást terjesztett elő arra hivatkozva, hogy a felperesnek a szavatossági igény kötelezett általi elutasításával egyidejűleg megnyílt a jogosultsága valamely kellékszavatossági joga gyakorlására, ennek azonban három év négy hónappal később tett eleget. A felperes szavatossági igénye 2019. május 28-án elévült. A felperes már a 2019. május 28-i levelében hivatkozott a Ptk. 6:173. § (1) bekezdés második fordulatára, így már ekkor észlelte, hogy az elévülés igénye érvényesítését megghiúsíthatja. A felszólító levél szerint tisztában volt azzal, hogy – vélekedése szerint – a berendezés nem alkalmas rendeltetésszerű használatra, ezért jótállási vagy szavatossági igénnyel léphet fel. Minderre figyelemmel a felperes már 2018-ban észlelte a hibajelenségeket, 2019. májusában pedig írásbeli felszólítást küldött az alperesnek, de további több mint két évig semmit sem tett, ami az elévülés nyugvása körében értelmezhető lenne. Az elévülési kifogást valamennyi kereseti kérelem tekintetében előterjesztette.

[4] Álláspontja szerint a felperes által jelzett hibák arra voltak visszavezethetők, hogy a felperes nem tett eleget karbantartási kötelezettségének, nem a részére átadott használati útmutató szerint üzemeltette a berendezést, saját új munkavállalóit nem tanította be a használatra. A nem megfelelő üzemeltetésből eredő hibákat – nem a jótállás körében – kijavította, a javításról munkalapokat és számlákat állított ki, amelyeket a felperes nagy részben teljesített, ezzel elfogadta, hogy a javítások nem a jótállás körébe tartoznak. Hivatkozott arra, hogy a berendezés nem hibás, az alkalmas a szerződéssel elérni kívánt célra. Vítatta az alperes kártérítési igényének ténybeli és jogi alapját, összecszerűségét.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.010.000 forint perköltséget.

[6] Határozatának tényállásában megállapította, hogy a felperes, mint megrendelő és az alperes, mint vállalkozó 2017. november 9-én vállalkozási szerződést kötöttek, amely I.1. pontjában a vállalkozó elvállalta egy robotos festőfülke (száraz elszívással, komplett légtechnikával, gépészettel), egy ABB IRB 580 festőrobot (forgóharangos elektrosztatikus szórástechnikával, festékellátással három színre) és a porszórósorhoz egy komplett konvejorpálya rendszer leszállítását, felszerelését és üzembe helyezését, valamint a meglévő konvejorpályának az új nyomvonalnak megfelelő kiegészítéssel való felújítását. A teljesítés helye a megrendelő székhelye volt. A 2. pontban a felek megállapodtak abban, hogy a munkálatokat a vállalkozó a szerződés elválaszthatatlan mellékletét képező, a felek által kölcsönösen aláírt műszaki tartalomban rögzítettek szerint végzi el. A 3. pontban a vállalkozó vállalta, hogy a beüzemelési időszak alatt a megrendelő által kijelölt kezelőszemélyzetet betanítja a berendezések kezelésére és üzemeltetésére azzal, hogy a betanítás alatt a munkavállalókkal kapcsolatban utasítási joggal rendelkezik. A 4. pont szerint a vállalkozó az új berendezések üzembehelyezésével egyidejűleg az üzembehelyezéshez szükséges műszaki tervdokumentációt – gépkönyveket, kezelési utasításokat, minősítéseket – két példányban átadja a megrendelőnek. Az 5. pont szerint a telepítési és engedélyezési tervek elkészítésére a megrendelő volt köteles.

[7] A III.1. pont értelmében a felek a beüzemelést akkor tekintik sikeresnek, ha két teljes egymást követő műszakos üzem zökkenőmentesen lezajlott, és a vállalkozó által a szerződés alapján elvégzett munka a szerződésben, illetve az annak mellékletét képező műszaki tartalomban előírt minőségi és technológiai követelményeknek a megrendelő által elismerten minden tekintetben megfelel. A felek rögzítették az egy műszakos üzem sikeres teljesítésének feltételeit.

[8] A V.1. pontban a felek megállapodtak abban, hogy a vállalkozót a szerződésszerűen elvégzett munka ellenértékeként 228.900 euró + áfa vállalkozói díj illeti meg, amely összeget a megrendelő a vállalkozó szabályszerűen kiállított számlái alapján a meghatározott bankszámlára történő átutalás útján fizeti meg akként, hogy a 2.1. pontnak megfelelően a szerződés aláírása után a vállalkozó részszámlájának kézhezvételétől számított 8 napon belül összesen 22.890 euró + áfa összeget teljesít. A 2.2. pont szerint a berendezés leszállítása után a vállalkozó jogosult részszámlát benyújtani 103.005 euró + áfa összegről, amely számlát a megrendelő annak kézhezvételétől számított 30 napon belül köteles kiegyenlíteni. A 2.3. pont szerint a berendezés sikeres üzembehelyezése (azaz a két sor sikeres kétműszakos próbaüzeme) után az átadás-átvételi jegyzőkönyv alapján a vállalkozó jogosult 103.005 euró + áfa összegű végszámlát benyújtani, amely számlát a megrendelő a kézhezvételtől számított 30 napon belül köteles kiegyenlíteni.

[9] A VI.1. pontban a vállalkozó az új berendezések és a felújított konvektor esetében az átadás-átvételi jegyzőkönyv időpontjától számítva 12 hónap jótállást vállalt. A jótállás alapján a vállalkozó vállalta, hogy meghibásodás esetén az írásbeli értesítéstől számított 28 órán belül a hiba megszüntetését megkezdi és a lehető legrövidebb időn belül befejezi. Nem terjed ki a jótállás a berendezések gépkönyvében meghatározott kopóalkatrészekre. A vállalkozó mentesül a jótállási kötelezettsége alól, ha bizonyítja, hogy a hiba oka a megrendelő által történő helytelen kezelésből, nem megfelelő működtetésből, a megrendelő érdekkörében felmerült egyéb okból, vagy vis maiorból származik. A kicseréléssel vagy a kijavítással érintett rész tekintetében a jótállási igény elévülése újból kezdődik. E rendelkezés megfelelően alkalmazandó arra az esetre is, ha a kijavítás következményeként új hiba keletkezik. A 2. pont szerint a vállalkozó a jótállási idő lejártá után vállalta az általa gyártott berendezések javítását a megrendelő igénye szerint külön javítási díj ellenében. A felek a vállalkozói szerződéshez műszaki mellékletet csatoltak.

[10] A felek képviselői 2018. április 25-én első próbaüzemi jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben rögzítették, hogy a vállalkozó a szerződésben foglaltaknak megfelelően a berendezéseket leszállította, összeszerelte és beüzemelte. A próbaüzem során 073435-49 fekete alapozóval és színnel 17 db, 073435-53 fekete alapozóval és színnel 58 db vázat festett le. A felek megállapították, hogy a berendezés az elvárt paramétereknek megfelelően működik, üzem közbeni meghibásodás nem történt, az első próbaüzemi műszak sikeres volt.

[11] A felek képviselői 2018. május 8-án második próbaüzemi jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben rögzítették, hogy a felperes a szerződésben foglaltaknak megfelelően a berendezéseket leszállította, összeszerelte és beüzemelte. A próbaüzemi műszak alatt 072965-45 fekete alapozóval és fekete, valamint grafitmetál színnel 22 db, 072965-50 fekete alapozóval és fekete, valamint grafitmetál színnel 40 db, 072965-55 fekete alapozóval és fekete, valamint grafitmetál színnel 19 db, 072965-45 fehér alapozóval 26 db, 072965-50 fehér alapozóval 52 db, 072965-55 fehér alapozóval 27 db váz lefestése történt meg. A felek megállapították, hogy a berendezés az elvárt paramétereknek megfelelően működött, üzem közbeni meghibásodás nem történt, a második próbaüzemi műszak sikeres volt.

[12] A felek képviselői 2018. május 28-án beüzemelési és átadás-átvételi jegyzőkönyvet vettek fel a felperes telephelyén, amelyen jelen volt megrendelő a megrendelő, valamint képviselő a vállalkozó képviselője. A jegyzőkönyv szerint az alperes a szerződésben foglaltaknak megfelelően a berendezéseket leszállította, összeszerelte és beüzemelte. A robotos festőkabint légpótlással, robottal, szóróeszközzel, festékellátó rendszerrel leszállította, letelepítette, összeszerelte és beüzemelte. A szerződés III.1. pontja szerinti két műszak sikeresen teljesült, a műszaki tartalomban előírt minőségi és technológiai követelményeknek a megrendelő által elismerten, minden tekintetben megfelelt. Az Emapot.konvektor átalakítása körében a berendezést leszállította, letelepítette, összeszerelte és beüzemelte, a berendezés az elvárt paramétereknek megfelelően működik. A porszóró sori konvektor esetében a berendezést leszállította, letelepítette, összeszerelte és beüzemelte, a berendezés az elvárt paramétereknek megfelelően működik. A vállalkozó az eredeti gépkönyveket átadta, a kezelő személyzetet betanította, a felsorolt berendezések használatáról és biztonsági előírásairól teljeskörűen tájékoztatta, akik ezek kezelését elsajátították. Mivel azonban a berendezés határidőre nem készült el, ezért a felperes jogosult volt kötbérigényt

érvényesíteni az alperessel szemben, amelynek mértékét a felek közös megegyezéssel 10%-ban határozták meg. Mindezek alapján a vállalkozó jogosult volt a szerződés V. részének 2.3. pontjának második bekezdésének megfelelő végszámla kiállítására, amelynek összege a kötbér levonásával és a plusz munkák figyelembevételével 1.038 euró + áfa. Ezt az összeget a megrendelő határidőben teljesíti.

[13] A felperes 2019. május 28-án kelt levelében jótállási igényt érvényesített az alperes felé, amelyben ismertette a vállalkozási szerződés tárgyát képező robotos festőfülkével és annak tartozékaival, illetve az azok működésével kapcsolatban felmerült hibákat. Az elektrosztatika hibája körében hivatkozott arra, hogy a sztatika engedélyező gomb megnyomásával az elektrosztatikus berendezésen kiírt feszültség-áramerősség értékek nem megfelelő értékhatárok között mozognak, ezért kb. 30 másodperc elteltével a Greco-vezérlő festésüzemmódban „H-151 H hibát” jelez, és a berendezés lekapcsol. A hibát korábban nyolc alkalommal jelezték a vállalkozónak, azonban annak kijavítása nem történt meg. A hiba miatt a berendezés üzemszerű működése gyakorlatilag lehetetlen. A festékkellátó rendszernek a festékkonyhában fellépő nem megfelelő működésével kapcsolatban előadta, hogy a festékkonyhában elhelyezett festékkörök átfolyási mennyisége nem azonos a beállított nyomás (4 bar-30 PSI) és anyagmennyiség értékkel, a mérésre nincsen szakszerű megoldás.

[14] Ezt a hibát 2019. március 7-én is jelezték a vállalkozónak, de a Greco 2019. május 14-én megtartott szemléje óta nem kaptak erről friss információt. A festékkellátó rendszer hibája körében ismertette, hogy a beüzemeléskor a festékkellátó rendszer tisztításával kapcsolatban átadott információ nem volt teljeskörű, a szükséges tájékoztatást csak 2019. február 26-án kapták meg. A szükséges tájékoztatás elmaradása lehetetlenné tette a berendezés üzemszerű használatát, működtetését, valamint a festőprogramok megírását és tesztelését. Nem kaptak tájékoztatást arról sem, hogy miért vált szükségessé nagyobb átmérőjű harangfűvóka használata (a beüzemeléskor használt kisebb átmérőjű fűvókával nem jutott elegendő festékmennyiség a festett munkadarabokra). Felhívta a vállalkozót, hogy a vállalkozási szerződés VI. pontja szerinti jótállási kötelezettségének eleget téve a hibákat legkésőbb 2019. május 31-ig javítsa ki. Hivatkozott a Ptk. 6:173. § (1) bekezdésének második mondatára azzal, hogy amennyiben a vállalkozó a jótállási kötelezettségének nem tesz eleget, úgy minden további felszólítás, póthatáridő tűzése nélkül az igényt a károkra is kiterjedően jogi úton érvényesíti. Rögzítette, hogy a vállalkozási szerződés tárgyát képező berendezés a megjelölt hibák miatt nem alkalmas a rendeltetésszerű használatra, a megrendelő a beruházás céljait nem tudja megvalósítani. A berendezés régi technológiával történő további üzemeltetése jelentős kárt okoz, elmaradt haszon keletkezik, és a megrendelő üzleti jóhírneve is sérül.

[15] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában megállapította, hogy a felek között a Ptk. 6:238. §-ában szabályozott vállalkozási szerződés jött létre, amely alapján az alperes robotos festőfülke, egy ABB IRB 580 festőrobot és a porszóró sorhoz egy komplett konvejpálya rendszer szállítására, felszerelésére, üzembe helyezésére, valamint a meglévő konvejpályának az új nyomvonalnak megfelelő kiegészítéssel való felújítására vállalt kötelezettséget. Megállapította, hogy a 2018. május 28-án kelt beüzemelési és átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint az alperes a szerződésben foglaltaknak megfelelően a berendezéseket szállította, összeszerelte és beüzemelte. Elsődlegesen az alperesnek a keresettel szemben

előterjesztett elévülési kifogását vizsgálta, amelynek körében utalt a Ptk. 6:171. § (1) bekezdésére, valamint a 6:173. § (1)-(2) bekezdéseire és a vállalkozási szerződés VI.1. pontjára. Rögzítette, hogy a becsatolt beüzemelési és átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint az új berendezések és a felújított konvektor megrendelő részére való átadása 2018. május 28-án megtörtént. Az alperes ezen időponttól kezdődően vállalt 12 hónap jótállást, amely időtartam alatt fokozott helytállási kötelezettséggel tartozott a felmerülő meghibásodásokért. E kötelezettsége azonban kizárólag azon hibák esetében állt fenn, amelyek a jótállási idő letelte előtt keletkeztek és amelyek esetében a kifogás bejelentése is a jótállási határidőn belül történt meg.

[16] A felperes jótállási igényét a 2019. május 28-án kelt levelében jelentette be az alperes részére, amelyben ismerte a vállalkozási szerződés tárgyát képező robotos festőfülkével és annak tartozékaival, illetve azok működésével kapcsolatban felmerült hibákat, egyúttal határidőt tűzött a hibák kijavítására. Nem fogadta el a felperes azon álláspontját, miszerint a jótállási kötelezettség csak olyan hiba miatt állhat fenn, amelyet a felperes a jótállási időn belül kifogásolt, de ha a kifogás megtörtént, akkor a bíróság előtti igényérvényesítésre az általános ötéves elévülési határidőn belül van lehetőség. Rámutatott arra, hogy a Ptk. nem tartotta fenn a bírósági igényérvényesítés általános elévülési idővel megegyező időtartamát, ugyanis a Ptk. 6:173. § (1) bekezdése abban az esetben, ha a kötelezett a jogosult felhívásának megfelelő határidőn belül nem tesz eleget, a jótállási idő elteltétől számított további 3 hónapos jogvesztő határidőt biztosít a jótállási igény bíróság előtti érvényesítésére. A felperes a jótállási igényét 2019. május 28-tól kezdődően további 3 hónapon belül érvényesíthette a bíróság előtt. Ezzel szemben a felperes elsődleges keresetét 2022. október 5-i keresetváltoztatásában terjesztett elő, így a jogvesztő határidőre figyelemmel az igényérvényesítése elkésett. Ennek megfelelően a felperes elsődleges keresetét elutasította.

[17] A felperesnek a Ptk. 6:159. § (1) bekezdésére alapított másodlagos keresetével összefüggésben előterjesztett alperesi elévülési kifogás körében a Ptk. 6:157. § (1) bekezdésére, 6:159. § (1) bekezdésére, 6:162. § (1) bekezdésére, 6:163. § (1) és (4)-(5) bekezdéseire, 6:23. § (1) bekezdésére és a 6:24. §-ára utalt. Ezzel összefüggésben is rögzítette, hogy az alperes a vállalkozási szerződés szerinti kötelezettségeit a csatolt beüzemelési és átadás-átvételi jegyzőkönyv felvételének időpontjában, azaz 2018. május 28-án teljesítette azzal, hogy az új berendezéseket és a felújított konvektort a megrendelő részére átadta, ezért a Ptk. 6:163. § (1) bekezdésében megjelölt egy éves határidő ezen időponttól számítandó.

[18] Az alperesi elévülési kifogás körében vizsgálta az elévülés nyugvását, amellyel összefüggésben utalt az 1/2012. (VI. 21.) PK vélemény 11. pontjára. A felperesi törvényes képviselő, megrendelő, képviselő2, tanú1 tanúk vallomásából, valamint a felek közötti levelezésből kiindulva megállapította, hogy a felperes 2019. május 28-án kelt levelében ismerte alperessel a robotos festőfülkével és annak tartozékaival, illetve az azok működésével kapcsolatban felmerült hibákat. A tanúk vallomása és a 2019. május 28-i levél alapján megállapította, hogy a felperes a perben ismertetett hibajelenségeket a teljesítést követő rövid időn belül észlelte, állítása szerint a berendezést üzemszerűen működtetni nem tudta. Az elévülés nyugvása körében a felperes a keresetében arra hivatkozott, hogy a hibás

teljesítés teljeskörű feltárásához szükség volt szakértő közreműködésére. Ugyan a hibás teljesítés teljes körű feltárásához szükség lehet szakértő közreműködésére és ez az elévülés nyugvása körében is elfogadható, hogy ha a jogosult a szakvélemény megfelelő határidőben való beszerzéséig, annak tartalmának megismeréséig nem fordul bírósághoz (BDT2004. 1057), azonban a felperes a keresetben előadottak szerint csak 2021. nyarán vont be szakértőt, majd a keresetlevelet 2021. október 11-én anélkül terjesztette elő, hogy a szakértői vélemény elkészült volna.

[19] Rögzítette, hogy a vállalkozási szerződés 2018. május 28-i teljesítését követő rövid időn belül jelentkező meghibásodások esetén nem tekinthető megfelelő határidőnek a szakértő 2021. nyarán történő megbízása, mivel a felperes már 2019. május 28-án jótállási igénybejelentést küldött az alperesnek, amelyben részletesen megjelölte az általa tapasztalt hibákat. A felperes a keresetlevelét a szakértői vélemény elkészítése előtt előterjesztette, így nem hivatkozhat arra, hogy a szakvélemény hiányában nem rendelkezett a bíróság előtti igényérvényesítéshez szükséges információkkal. Rámutatott arra is, hogy a COVID-járvánnyal kapcsolatos korlátozások csak 2020. márciusában kezdődtek, így a felperes megalapozottan nem hivatkozhat a járvány miatti akadályra. Minderre figyelemmel megállapította, hogy a felperes kellékszavatossági igénye a teljesítés időpontjától, azaz 2018. május 28-tól számított egy év alatt elévült és az elévülés nyugvására nem került sor, ezért a felperes másodlagos keresetét is elutasította.

[20] A felperes harmadlagosként megjelölt tapadókárok megtérítésére irányuló keresete tekintetében a Ptk. 6:174. § (1) bekezdésére utalva rögzítette, hogy az alperes elévülési kifogása alapján e körben is az elévülés kérdését vizsgálta elsődlegesen. Mivel a másodlagos kereset elutasításának indokolása körében megállapította, hogy a felperes kellékszavatossági igényét az elévülési határidőn túl érvényesítette és ezért a követelés elévült, ennek megfelelően a Ptk. 6:174. § (1) bekezdésére alapított kártérítési igény – ami a kellékszavatossági jogok érvényesítésére meghatározott határidőn belül érvényesíthető – is egyértelműen elévül, ezért annak bíróság előtti érvényesítésének sincs helye. Ezért a felperes harmadlagos keresetét is elutasította.

[21] Megjegyezte, hogy a felperes keresete előterjesztésekor a beruházási költségek körében tényállítást nem tett, bizonyítékot nem terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy a vállalkozási szerződéssel összefüggésben mikor, milyen beruházásokat végzett és ennek kapcsán mekkora összegű költségei jelentkeztek. A kártérítési igény elbírálásához a károsultnak kell bizonyítania a kár bekövetkezését, valamint annak összegszerűségét is. A felperes hibás teljesítéssel okozott kárként kívánt érvényesíteni javítási költségeket is, amelyek igazolására számlákat csatolt. Tényelőadás hiányában azonban nem állapítható meg, hogy a becsatolt okiratok közül melyek azok, amelyek a berendezés gépkönyvben meghatározott kopó alkatrészeinek kicserélésére, illetve amelyek a hibás teljesítés miatti javításra vonatkoznak.

[22] A felperes által negyedlegesen, a következménykárok megtérítése körében előterjesztett kereset vonatkozásában a Ptk. 6:142. §-ára és a 6:143. § (1)-(2) bekezdésére

utalva rögzítette, hogy a felperes volt köteles bizonyítani, miszerint az alperes szerződésszegésével okozati összefüggésben, annak következményeként őt kár érte. A felperes azonban bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A többletfestékhasználat körében becsatolt kimutatással összefüggésben tanú2 tanú vallomására utalt, amelynek értelmében az állapítható meg, hogy az ügyvezető által adott, a 150%-os többletfesték felhasználására vonatkozó instrukció körében nem ismerte, hogy az adatok honnan származnak. Ugyanakkor a felperes a többletfesték felhasználás körében arról, hogy a festés során milyen mennyiségű festéket használtak fel, ez mekkora költséggel járt, a berendezés üzemképtelensége miatt mennyivel több festékre volt szükség és az mekkora költségnövekedést okozott, sem tényállítást nem terjesztett elő, sem további bizonyítékot nem csatolt.

[23] A felperes által érvényesített többletmunka, bérköltség körében megállapította, hogy a tanúvallomások nem támasztották alá a felperes tényelőadása alapjául figyelembe vehető kimutatás adatait, ennélfogva a felperes bizonyítási kötelezettségeinek nem tett eleget. Ugyanakkor nem bizonyította sem a foglalkoztatott létszámot, sem a bruttó alaphér összegét, sem pedig a többletfoglalkoztatás időtartamát, így bizonyítási kötelezettségeinek a kárigény tekintetében sem tett eleget.

[24] Az elmaradt haszon tekintetében rögzítette, hogy a felperes által becsatolt levelezés nem támasztja alá azt a becsatolt kimutatáson alapuló felperesi tényállítást, amely szerint a cég1 28 euró ajánlati áron évi 20.000 db váz fényezésére és matricázására kívánt volna szerződni a felperessel. A tényt tanú2 tanú vallomása sem támasztotta alá, hiszen a tárgyalásokon nem vett részt. Ugyanakkor a cég1 2019. február 15-i levele más forrásból beszerzett keretekre hivatkozva indokolta a szerződéskötés elmaradását, abból nem olvasható ki közvetlenül, hogy a robotrendszerrel kapcsolatos problémák abban szerepet játszottak volna. Minderre figyelemmel a felperesi bizonyítás e körben sem vezetett eredményre. Mivel a felperes nem bizonyította, hogy az általa megjelölt kár bekövetkezett, így a kártérítési felelősség megállapításához szükséges további feltételek fennállását nem vizsgálta. Rögzítette, hogy az elévülés tárgyában való döntés meghozatalakor mellőzte tanú4, tanú5, tanú6, tanú10, tanú7, tanú8 és tanú9 tanúk vallomását.

[25] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) alapján döntött.

[26] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[27] Állította, hogy a vállalkozási szerződés alapján az alperes késedelmesen ajánlotta fel a teljesítés átvételét. A teljesítés megvizsgálása céljából a felek 2018. április 25-én, majd azt követően május 8-án próbaüzemet hajtottak végre. A vállalkozási szerződésben

meghatározott darabszámú kerékpárvázat nem festették le. Az üzembe helyezést követően várható átlagos használatnál kisebb volumenre lefolytatott próbaüzem során a tényleges gyártási mennyiség nagyságához kötődő hibák nem jelentkeztek. A két próbaüzemet követően a felek 2018. május 28-án beüzemelési és átadás-átvételi jegyzőkönyvet vettek fel, amelynek értelmében a vállalkozási szerződés szerinti kötelezettségeit az alperes teljesítette. Kifejtette, hogy az átadás-átvételt követően többször jelezte az alperesnek a hibás teljesítést. Több alkalommal volt javítás, amellyel összefüggésben az igényérvényesítési határidő újraindult. 2020. július 21-én történt a hibajavítás megrendelése és lefolytatása, így 2020. október 9-12-én ismételt tesztelés volt, amikor ismételten hibás működést állapítottak meg, így álláspontja szerint az igényérvényesítési határidő ezen utolsó javítási átvételkor kezdődött meg.

[28] Az ítélet indokolásából nem derül ki, hogy a robotfestő fülke átadás-átvételét követően hányszor és mikor történt kijavítás, kicserélés a vállalkozás tárgyát illetően, ennél fogva az ítélet indokolása nem értékeli megfelelően a tényeket. Az átadás-átvételt követően a felperes hibajelzése alapján az alperes a fellebbezésben részletezett időpontokban teljesítette a felperes jótállási, szavatossági igényét, azonban ezen kijavítások sosem jártak sikerrel, mindannyiszor ismételten jelentkezett a kijavított hiba. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni ezen kijavítások jogkövetkezményét, azaz, hogy a Ptk. 6:163. § (4)-(5) bekezdései értelmében nem számít bele az igényérvényesítés elévülési idejébe a kijavítási időnek az a része, amely alatt a jogosult nem tudta a dolgot rendeltetésszerűen használni, továbbá a kicseréléssel, kijavítással érintett rész tekintetében az elévülés újból kezdődik. Az elsőfokú bíróság a felperesnek a kijavításra irányuló tényelődását az eljárás során teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, azokat az eljárásban nem értékelte, azok joghatását elmulasztotta megállapítani.

[29] Előadta, hogy 2019. május 9-én a rendszer már nem indult el, ezért 2019. május 15-én a vállalkozó szétszerelte a rendszert és komoly meghibásodásokat tárt fel. Ezt követően több új alkatrészt épített be a rendszerbe, többek között egy új elektrosztatikus harangot, amely a rendszer alapját képezi. A kijavítás okán újraindult igényérvényesítési határidő kezdetén 2019. május 28-án jelentette be a jótállás iránti igényét az alperesnek. Ezt követően az alperes 2019. szeptemberben átadás céljából ismételten tesztelte a rendszert, amely tesztelést követően a jelentős alkatrészcsere ellenére a 2019. október 2-i teszt során ismételten leállt. A további hibák jelentkezése után a 2020. július 21-i megrendelést követően újabb javítás, majd 2020. október 12-én újabb átadást megelőző tesztelés következett, amely ismét hibát rögzített. Ez a hibajavítás volt az alperes által teljesített utolsó jelentősebb, az elévülés újbóli elindulását eredményező jogi tény. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérően, ettől az időponttól kell számítani az egyéves elévülési időt.

[30] A sorozatos hibák miatti viták hatására a felperes 2021. nyarán szakértőt kívánt bevonni annak eldöntésére, hogy mi okozza a sorozatos hibákat és a rendszer működésképtelenségét. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az 1/2012. (VI. 21.) PK vélemény 11. pontjára hivatkozva és képviselő3 tanúvallomására alapítva tévesen állapította meg az ítéletében, hogy a felperes már a 2019. május 28-i nyilatkozatakor birtokában volt minden, az igényérvényesítéshez szükséges információnak. Az igényérvényesítés akadálya nem a hiba felismerése, hanem a hiba okának, ezáltal az igényérvényesítés

megalapozottságának az eldöntése volt. Nem vitatta, hogy a keresetlevél benyújtásakor a szakértői vélemény még nem készült el, azonban a szakértővel folytatott addigi egyeztetések megfelelő alapot adtak a kereset benyújtásához, továbbá az utolsó javítástól számított egyéves határidőn belül kellett a keresetet benyújtani. Az utolsó 2020. október 12-én tesztelt és eredménytelenséget mutató hibajavítást követően a jogszabályi határidőket megtartva egy éven belül bíróság előtt érvényesítette a jótállási, szavatossági igényét, hiszen a keresetet 2021. október 11-én előterjesztette.

[31] Megítélése szerint az elsődleges kereseti kérelmére, azaz a jótállási igény érvényesíthetőségére a Ptk. 6:173. § (2) bekezdés utalószabálya által és a másodlagos kereseti kérelemre, azaz a kellékszavatossági igény érvényesítési határidejére azonosan a Ptk. 6:163. § (4)-(5) bekezdése vonatkozik az elévülés nyugvása és újbóli megkezdése tekintetében. Az elévülés megállapítására tekintettel az elsőfokú bíróság nem is vizsgálta érdemben az alperes teljesítésének a minőségét. Megítélése szerint a jogvita eldöntése szempontjából szükséges a szakértő bevonása a tekintetben, hogy mi okozta az alperesi teljesítést követő sorozatos hibákat. Mindez azonban csak a megismételt elsőfokú eljárásban dönthető el.

[32] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte az Ükr. 2. §-a alapján, azzal, hogy áfakörbe tartozik.

[33] Hangsúlyozta, hogy a fellebbezés nem jelölt meg olyan eljárási szabályt, amit az elsőfokú bíróság az eljárása során megsértett volna. A fellebbezés kizárólag anyagi jogi hivatkozást említ, tartalmilag pedig csak az elévülés kérdésében hozott elsőfokú döntést vitatja. Minderre figyelemmel álláspontja szerint a felperesi fellebbezés alapján nincs lehetőség az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Mivel a fellebbezés kizárólag hatályon kívül helyezésre irányul, a másodfokú bíróság ehhez kötve van, így csak a fellebbezésben megjelölt eljárási szabálysértések fennállását vizsgálhatja, anyagi jogi jogszabálysértést nem. Ennek körében a Pp. 369. § 371. §-ára, valamint a 381. §-ára és a bírói gyakorlatra hivatkozott, amit részletesen kifejtett.

[34] A fentieket meghaladóan a fellebbezési érvelés kapcsán kifejtette, hogy irreleváns a felperes azon érvelése, miszerint késedelmesen ajánlotta fel a felperes részére a teljesítést, hiszen a felperesnek kötbért fizetett a késedelem miatt. Vitatta a próbaüzemekre vonatkozó felperesi állítást is, amellyel összefüggésben az elsőfokú eljárásban előadottakat tartotta fenn. Rögzítette, hogy az első próbaüzem során azért nem tudtak megfelelő mennyiségű kerékpárvázat lefesteni, mert a felperes nem tudott többet biztosítani, viszont a második próbaüzem során nem 150 darabot, hanem 182 darabot festettek le, tehát többet, mint amennyit kellett volna. A próbaüzemek sikeresek voltak, azzal összefüggésben a felperes közbenső szerződésszegésre vagy a Ptk. 6:151. § (1)-(2) bekezdése szerinti előzetes szerződésszegésre nem hivatkozott. Az átadás-átvétel tehát sikeres volt.

[35] Kiemelte, hogy a karbantartási munkálatokra a gépkönyv szerint folyamatosan sort kell keríteni, hiszen ez biztosítja a berendezés megfelelő működését. A felek kapcsolattartása során is számtalanszor hangsúlyozta, hogy a tisztítás nem mellőzhető. Megjegyezte, hogy az elsőfokú eljárás során nem bizonyította a felperes, hogy a berendezés az átadáskor sem működött megfelelően és alkalmatlan lett volna az üzemszerű használatra. Az egy hónappal később jelzett hibát a tisztítás elmaradása okozta. Minden javítás után rendben működött a berendezés egészen addig, amíg a nem megfelelő üzemeltetésből adódóan újra jelentkeztek a hibák. Minden javítást követően a berendezést tökéletesen használható állapotban adták át.

[36] Kifejtette az átadás-átvételt követő, a hibás működéssel kapcsolatos felperesi jelzésekkel összefüggő álláspontját. Hangsúlyozta, hogy a felperes a fellebbezésében jelölte meg először 2020. október 12. napjában azt a napot, ameddig az elévülés nyugodott. Az elsőfokú eljárás során erre nem hivatkozott, végig azt hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az elévülés egészen a kereset benyújtásáig nyugodott. A felperes olyan új tényt állít a fellebbezésében, amelyet az elsőfokú eljárásban nem adott elő, azonban a Pp. 373. § (2) bekezdése értelmében új tényre nem lehet hivatkozni, hiszen az elsőfokú eljárás során a felperes végig tisztában volt az elévülési kifogással.

[37] Hangsúlyozta, hogy soha nem ismerte el a felperes jótállási és szavatossági igényét. Kiemelte, hogy az általa elvégzett javítások, alkatrészek cseréi túlnyomórészt a felperes helyett elvégzett karbantartási munkálatok voltak. A nagyobb volumenű javításokra azért került sor több alkalommal, mert a karbantartás elmaradása, nem megfelelő elvégzése olyan károkat okozott a berendezésben, amiket az alperes csak alkatrészek cseréjével tudott megoldani. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan vette figyelembe a rendelkezésre álló bizonyítékokat, a tanúvallomásokat e körben. Maga a felperes is elismerte, hogy a 2018-as átadás-átvételt követően hónapokig tudott mennyiséget gyártani, továbbá, ha az alperes elvégezte a felperes helyett a karbantartási munkákat és kicserélte a kopó alkatrészeket, akkor egy ideig újra rendeltetésszerűen működött a berendezés. Megítélése szerint nem eshet a jótállási és a szavatossági kötelezettsége körébe az, hogy a felperes az alapvető karbantartási munkálatokat nem végezte el, így komolyabb sérüléseket szenvedett a berendezés több alkatrésze. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a tényeket, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte és azokból okszerű következtetésre jutott akkor, amikor megállapította, hogy a felperes jótállási, szavatossági igénye elévült.

[38] Kiemelte, hogy az új elektrosztatikus harangok beszerelése a jótállási igény 2019. május 28-i bejelentését megelőzően történt. A hibák a karbantartás hiányára, annak nem megfelelő elvégzésére voltak visszavezethetők. Ha a karbantartás nem az előírt rendszerességgel és módon kerül elvégzésre, a kopó alkatrészek nincsenek kicserélve, az magában az egész rendszerben károkat okozhat. A felperes által hivatkozott javításokra ezen okokból került sor és nem azért, mert a berendezés nem volt alkalmas az üzemszerű működésre vagy hibás lett volna. Hangsúlyozta azt is, hogy a javításokra soha nem a jótállás, szavatosság körében került sor, ennélfogva nem rögzíthető az, hogy bármely kijavítás után a jótállási időszak újrakezdődött volna.

[39] Hivatkozott arra, hogy 2019. május 28-án nem került sor a javítás során cserére. Ugyanakkor a javítás, alkatrészcsere a jótállás körében nem értelmezhető. Ennélfogva megalapozatlan a felperes azon álláspontja, hogy az igényérvényesítési határidő újraindult. Rámutatott arra is, hogy a fellebbezés érvelésével szemben nem tesztelte a berendezést átadás céljából 2019. szeptemberében, hiszen ezt követően átadás-átvétel nem is volt, ilyen jegyzőkönyvet a felek nem is írtak alá. A felperes az ezt követő javításokra való hivatkozását tényyszerűen nem pontosította. Hangsúlyozta azt is, hogy 2020. október 12-én nem zajlott le átadás-átvételi eljárás, arról nem készült jegyzőkönyv. Az alperes csupán a javítást adta át a felperes részére, amely javításra a felperesi karbantartás elmaradása, illetve nem megfelelő elvégzése miatt került sor.

[40] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes birtokában volt legkésőbb 2019. május 28-án minden olyan információnak, amely a bíróság előtti igényérvényesítését megalapozza. Vitatta a felperes azon állítását, hogy rendkívül nehéz volt számára megfelelő szakértőt találni, hiszen már 2019. május 28-án bejelentette a jótállási igényét, ugyanakkor álláspontja szerint már 2020. október 12-én megkezdődött az elévülési határidő, viszont csak fél évvel később volt abban a tudatban, hogy szakértői véleményt kell beszereznie azon szakkérdés megválaszolására, hogy mi okozza a sorozatos hibákat.

[41] Kiemelte, hogy a felperes csak az alperesi elévülési kifogásra hivatkozással adta elő, hogy a szakértői vélemény nem készült el, a keresetében nem hivatkozott arra, hogy a szakértői vélemény kulcsfontosságú lett volna az igény érvényesítéséhez. Rámutatott arra, hogy a felperes már 2019. május 28-án kelt ügyvédi felszólítással jelezte a hibákat, egyben a szerződés szerinti jótállási kötelezettségre hivatkozott és határidőt szabott a kijavításra a Ptk. 6:173. § (1) bekezdésére hivatkozva, azaz már ekkor tisztában volt azzal, hogy az álláspontja szerint a berendezés rendeltetésszerű használatra nem alkalmas, ennélfogva jótállási vagy szavatossági igénnyel léphet fel, ezért nem hivatkozhat alappal arra, hogy csak évekkel később vált számára felismerhetővé a hiba által okozott érdeksérelem jellege és nagyságrendje.

[42] Hangsúlyozta, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság nem állapította volna meg a követelés elévülését a felperes által indítványozott formában és tartalommal, akkor sem lett volna teljesíthető a szakértő kirendelésére tett indítvány. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a felperes keresetváltoztatásában – amely érdemben változtatta meg a kereseti kérelmet a tényelőadást és a jogi érvelést – a bizonyítási indítványok között szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány nem található. Ezt követően a felperes 2023. január 30-án kelt iratában foglalta össze bizonyítási indítványait, amelyben indítványozta az igazságügyi szakértő kirendelését, egyben megjelölte a szakértőhöz intézett kérdéseket is. Álláspontja szerint a felperes indítványa nem volt alkalmas arra, hogy azt az elsőfokú bíróság foganatosítsa, annak mellőzése lett volna indokolt, ugyanis a felperes gazdasági szakértő kirendelését kérte. Amennyiben az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú eljárás megismétlése szükséges, úgy azt az érdemi tárgyalási szaktól kell lefolytatni. Azonban a kifejtettek okán szakértő kirendelésére nincs lehetőség, mivel azt nem lehet teljesíteni. Minderre figyelemmel a

megismételt eljárás is arra fog vezetni, hogy a keresetet el kell utasítani, hiszen műszaki és gazdasági szakkérdésekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre teljesíthető felperesi bizonyítási indítvány.

[43] A felperes észrevételében a fellebbezési kérelmét pontosította és elsődlegesen a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében – figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helytelen – kérte azt megváltoztatni és a felperes keresetének helyt adni, illetőleg ennek keretében amennyiben annak feltételei fennállnak, az anyagi pervezetéssel összefüggő felülbírálati jogkör alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, valamint új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, valamint új határozat hozatalára utasítását a Pp. 369. § (1) és a 381. §-a alapján.

[44] Kiemelte, hogy a fellebbezésében az anyagi pervezetéssel összefüggő felülbírálati jogkör alapján kérte az ítéletet hatályon kívül helyezni. Ebben az esetben az ítéltáblának a Pp. 369. § (4) bekezdése alapján kell eljárnia. A fellebbezés a Pp. 371. § d) pont szerinti jogszabálysértést – többek közt a Ptk. 6:163. §-a alkalmazásával összefüggő szabálysértést – megjelöli és indokolási és bizonyítási hiányokból eredő eljárási sérelmekre is hivatkozik. Lényeges eljárási szabálysértések körében megjelölte a szakértői bizonyítás mellőzését, amely az ügy érdemére kihatott. Az elsőfokú bíróság nem kellően indokolta azt, hogy a kijavítási idők miként hatnak az igényérvényesítési határidőre és az elévülés nyugvására, ezen eljárási sérelem is az ügy érdemére kihatott. Az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése nem volt megfelelő a szakértői bizonyítás mellőzéséből és a bizonyítás irányításának hiányosságaiból fakadóan, ami az ítéltábla mint másodfokú bíróság számára tájékoztatási kötelezettséget és a helyes anyagi pervezetés elvégzését írja elő.

[45] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[46] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, helytálló az abból levont jogi következtetése, döntésével az ítéltábla egyetért.

[47] Elsődlegesen rögzíti az ítéltábla, hogy a felperesnek az észrevételében előterjesztett, a fellebbezési kérelemre vonatkozó pontosítása a fellebbezési kérelem megváltoztatásának minősül, mivel a fellebbezésében megjelölt kérelmétől eltérő fellebbezési kérelmet terjesztett elő. Azonban a fellebbezés – egyben a fellebbezési kérelem – megváltoztatásának a Pp. 375. § (1) és (2) bekezdésében rögzített feltételei nem állnak fenn, ezért az ítéltábla a felperesi észrevételben rögzített „pontosítást” figyelmen kívül hagyta, kizárólag a felperesnek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmét vizsgálta.

[48] Helytállóan hivatkozik az alperes arra, hogy a felperes a fellebbezésében nem jelölt meg eljárásjogi szabálysértést, ezért a Pp. 381. §-ára alapított hatályon kívül helyezés iránti kérelme nem megalapozott. Ugyanakkor a felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát kérte, amelynek – megalapozottsága esetén – jogkövetkezménye lehet az ítéltábla eltérő anyagi jogi álláspontja okán a Pp. 369. § (4) bekezdése alapján a Pp. 384. § (2) bekezdése b) pontja szerinti hatályon kívül helyezés. Ezért az ítéltábla vizsgálta az elsőfokú ítélettel összefüggő anyagi jogi fellebbezési érveket.

[49] Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges keresete körében a Ptk. 6:173. § (1) bekezdésére, amelynek értelmében a jótállási igény a jótállási határidőben érvényesíthető. Téves azon fellebbezési érvelés, hogy a Ptk. 6:173. § (2) bekezdés utaló szabálya által a kellékszavatossági jogok gyakorlására irányadó szabályok teljeskörűen alkalmazhatók a jótállási igény érvényesítésére. A Ptk. jótállási határidővel összefüggő rendelkezései a jótállás speciális szabályai, ebből következően a Ptk. 6:173. § (2) bekezdés értelmében a kellékszavatossági jogok gyakorlására irányadó szabályok annyiban alkalmazandók, amennyiben a jótállásra vonatkozó rendelkezések azt nem szabályozzák. Rámutat az ítéltábla arra, hogy a Ptk. 6:173. § (1) bekezdése kógensen rögzíti a jótállási határidő jogvesztő jellegét. Ennek megfelelően a jótállási határidő nem elévülési jellegű határidő, az nem nyugszik, és nem szakad meg akkor sem, ha a hiba a jótállási idő alatt nem vált felismerhetővé.

[50] Nem vitásan a felek a szerződés VI.1. pontjában az átadás-átvételi jegyzőkönyv időpontjától – 2018. május 28. – számítottan 12 hónap jótállási időt kötöttek ki. A 2019. május 28-i alpereshez intézett felperesi levél értelmében a felperes felszólította az alperest a hibák 2019. május 31-ig történő kijavítására. A Ptk. 6:173. § (1) bekezdés értelmében, ha a jótállásra kötelezett kötelezettségének a jogosult felhívására – megfelelő határidőben – nem tesz eleget, a jótállási igény a felhívásban tűzött határidő elteltétől számított három hónapon belül akkor is érvényesíthető bíróság előtt, ha a jótállási idő már eltelt. Ennek megfelelően a felperes a jótállási igényét 2019. május 31-től számított három hónapon belül, azaz 2019. augusztus 31-ig érvényesíthette volna. E határidő elmulasztása azonban a Ptk. 6:173. § (1) bekezdése értelmében jogvesztéssel jár, azaz a felperes a jótállási igényét bírói úton nem érvényesítheti. Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan utasította el a felperes elsődleges keresetét.

[51] A kellékszavatosságra alapított másodlagos kereset tekintetében az ítéltábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy – a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben – a felperes már a keresetében is hivatkozott az elévülés kezdő időpontjaként a 2020. október 12-i időpontra, azonban az elévülés nyugvása körében – ahogyan azt az elsőfokú ítélet is rögzítette – kizárólag a hiba felismeréséhez szükséges szakvélemény beszerzésére hivatkozott. Rámutat az ítéltábla arra, hogy a felperes a keresetében, de a megváltoztatott keresetében sem hivatkozott az elévülési idő kicserélés, javítás okán történő újra indulására és arra sem, hogy a dolgot rendeltetésszerűen nem tudta használni. Az alperes elévülési kifogásával szemben előterjesztett jogi érvelésében nem jelölte meg a Ptk. 6:163. § (4) és (5) bekezdését. A felperesnek a fellebbezésben előterjesztett, a Ptk. 6:163. § (4) és (5) bekezdésére való hivatkozása olyan új jogállítás, amely megfelel a Pp. 7. § (1) bekezdés 12. a) pontjában rögzített keresetváltoztatás fogalmának, ami a Pp. 373. § (1) bekezdése értelmében a

másodfokú eljárásban nem megengedett, ezért az ítéltábla a felperes keresetváltoztatását elutasította. Ennek megfelelően figyelmen kívül hagyta a felperesnek az alperesi javítások okán újraindult elévülési idővel összefüggő jogállításait, fellebbezési érvelését.

[52] Rámutat az ítéltábla, hogy a felperes a szavatossági igényének érvényesítése kapcsán az elévülés nyugvása körében az elsőfokú eljárásban kizárólag arra hivatkozott, hogy a hibát nem ismerte fel a szakértői vélemény beszerzéséig – ahogyan arra az elsőfokú bíróság is utalt. Ennek körében – okszerűen értékelve a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat és tanúvallomásokat – az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a felperes a jótállási igényének bejelentésekor – 2019. május 28-án kelt levelében – ismerte a hibajelenségeket, azaz a kellékszavatossági igényérvényesítéshez szükséges információk birtokában volt arra is figyelemmel, hogy a keresetlevelét a hivatkozott szakértői vélemény tényleges beszerzését megelőzően terjesztette elő. Utal az ítéltábla arra is, hogy a 2019. május 28-án kelt felperesi levél tanúsága szerint a felperes nemcsak a hiba jellegével volt tisztában, hanem annak következményeivel, a helyreállítás költségkihatásaival, azaz a hiba által okozott érdeksérelem jellegével is.

[53] Mindez egyben annak megállapítását is eredményezi, hogy a felperesnek a kellékszavatossági jogai érvényesítésével összefüggő másodlagos keresete, továbbá a tapadó kár vonatkozásában harmadlagosan előterjesztett kártérítési igénye – amelynek elévülésére a Ptk. 6:174. § (2) bekezdése értelmében kellékszavatossági jogok érvényesítésére meghatározott határidő az irányadó – bíróság előtt nem érvényesíthető annak elévülése okán, mivel a felperes az igényét az elévülési idő 2019. május 28-ig (a hiba felismeréséig) történő nyugvását követően a Ptk. 6:24. § (2) bekezdése értelmében a 2018. május 28-i teljesítéstől számított 1 éves elévülési idő leteltét követő 3 hónapon belül nem érvényesítette.

[54] A fentiek értelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének nem volt helye. Utal az ítéltábla arra, hogy a fellebbezés nem érintette a felperesi negyedleges kereset érdemi elutasítását tartalmazó ítéleti rendelkezéseket. Ugyanakkor ezzel összefüggésben rögzíti az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelve döntött a negyedleges kereset elutasítása tárgyában is.

[55] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[56] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pernyertes alperes másodfokú perköltségét köteles megtéríteni, amelynek körében az ítéltábla az alperes által felszámított ügyvédi munkadíjat vette figyelembe. Az ügyvédi munkadíj mértékét a felszámítástól és a csatolt megbízási szerződés rendelkezéseitől eltérően összesen 6.000.000 forint mérsékelt összegben állapította meg az Ükr. 2. § (1)

bekezdés a) pontja és a (2) bekezdése alapján, mert ezt találta arányban állónak a másodfokú eljárás munkaterhével.

Budapest, 2026. február 19.

Dr. Buglyó Gabriella s.k.

a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.

előadó bíró

Dr. Pásztor Csaba s.k.

bíró